

# Creșterea Limbii Românești

- fondată în anul 2013, odată cu Legea  
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

## Despre LIMBA ROMANA

La început a fost pământul! Apoi, apele, copacii, animalele, păsările! Podoabele Pământului! Mai târziu a venit Omul! Chemările, șoaptele sau țipătul se strigau prin gânduri! Precum casele păsările călătoare! Nu existau vorbe, doar gânduri. Gura era pentru mirare și zâmbet. Gânduri alergau de la o lume la alta. Lumea apelor era peste tot ca o poveste despre plutire și limpezime de viață. Celelalte lumi creșteau la sânul lumii apelor. Lumea copacilor era peste tot.

Din freamătul lumilor Omul învăța. A venit o zi când când toate lucrurile pământului trebuiau să poarte un nume. Gândul omului a pornit spre Cer apoi s-a oprit pe fiecare lucru de pe Pământ cu înțelegere și dragoste. Așa era atunci, la început, dragostea pentru tot ce există ! Lucrurile Pământului au fost, astfel, botezate cu șoapte din sufletul Omului trecute prin Cer, precum păsările zborul! Așa s-au transformat gândurile omului în sunete, adică în vorbe... Vorbe de mângâiere, de zâmbet, bucurie, de dor, de dragoste... Nu existau vorbele grele! Gândurile oamenilor nu au botezat nimic cu vorbe grele. Sunt tot mai multe dovezi că poporul român a fost primul vorbitor de gânduri trecute prin Cer, primul tălmăcitor întru înțelepciune a dragostei.

Mai târziu au învățat de la păsări, ape și dimineți dorul apentru neîntoarceri și cântecul doinei.

Doina este acum în toate anotimpurile din noi!

Am fi putut comunica prin gânduri, așa cum a fost la început! Dar nu ar mai fi existat strigătul, șoaptele, cuvântul mamă. Ion, și toate lucrurile Pământului nu ar mai fi putut avea un nume. Oare care a fost primul cuvânt rostit de oamenii Pământului? Cred că totul a fost așa cum se întâmplă în mersul copăcel al copilului.! Priviri, înțelegere, zâmbet, mângâieri, pași ! Învățăturile din lumea din care am venit s-au îmbinat cu cele găsite aici. Precum pruncul primii pași spre fascinația lumii gângurind ! Căldura din pieptul mamei revărsată în el spre lumină! De aceea toate cuvintele lumii se nasc în zâmbetul pruncilor ! Sunete care să tălmăcească întru înțelegere și dragoste gândurile munților, apelor, copacilor și tot ce pentru sufletul omului există ! Pământul trebuia să aibă o limbă !

Limba română există în fiecare din noi din totdeauna !

Bună ziua! Ce mai faci vecine?

Suntem tot aici și vorbim eminește !

La mulți ani Limbă Română !

Emil Proșcan